

عنوان مقاله:

تحلیل گفتمان احزاب ایران از مشروطه تا کنون

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات کاربردی در علوم اجتماعی و جامعه‌شناسی، دوره 7، شماره 1 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

رضا پریزاد - استادیار و عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد قم.

محمد عباسی فرد - دانشجوی دکتری جامعه‌شناسی سیاسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد قم. (نویسنده مسئول)

خلاصه مقاله:

فرآیند شکلگیری و تداوم مطلوب احزاب درون هر جامعه‌ای باید چهار مرحله: جناح‌گرایی، دو قطبی شدن، گسترش و نهادمندی را طی نماید. بر اساس مراحل فوق احزاب طی دو قرن اخیر در قالب: گفتمان شخصیت‌گرا، مصلحت‌گرا، تضادگرا، درون‌سیستمی، برون‌سیستمی، رادیکال، بورژوا، مخفی، کمونیسم، جمهوریخواه، محافظه‌کار، سوسیالیسم، سوسیال‌دموکرات، ایدئولوژیک، روحانیونی، کلیسایی و... شکل یافته‌اند. گفتمان قالب احزاب پس از مشروطه تا انقلاب اسلامی در کشور عبارت بودند از: گفتمان کمونیستی، سوسیال‌دموکراتها، دموکرات، اعتدالیون، فراماسون، مخفی حکومتی، مخفی غیرحکومتی، روحانیت، انتخاباتی، استعماری، استبدادی، روشنفکری چپ، بهائیت، ملی‌گرایی، تجدیدنظر طلب، نهضت آزادی، حزب جمهوری، جامعه روحانیت مبارز، سازمان مجاهدین انقلاب اسلامی، جمعیت مؤتلفه اسلامی، مجمع روحانیون مبارز تهران، کارگزاران سازندگی ایران. جمعیت دفاع از ارزش‌های انقلاب اسلامی، جبهه مشارکت ایران اسلامی، حزب همبستگی ایران اسلامی، مجمع نیروهای خط امام، دفتر تحکیم وحدت و اعتماد ملی؛ گفتمان مسلط بین سه بعد مرتبط به احزاب یعنی ساختارحزب، حکومت و جامعه در مقاطع تاریخی مختلف کشور متفاوت بوده است. این نوشتار از روش توصیفی تحلیلی و مطالعات کتابخانه‌ای بهره گرفته تا به تبیین اجمالی احزاب در گذر دو قرن اخیر توجه دهد.

کلمات کلیدی:

احزاب، گفتمان، نظریه پرداز، رویکرد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2027048>

